

[Chr. Nielsen.]

Det var så ganske oplagt en registrering, som her fandt sted, og jeg satte mig derfor i forbindelse med politistationen for at få en nærmere forklaring. Vedkommende politikommissær, jeg talte med, var dog ganske uinteresseret i at give nogen forklaring; derimod var han overmåde interesseret i at få at vide, hvilket hotel og hvilken portier det drejede sig om, og naturligvis, det spillede jo også en langt større rolle for politiet, at det eventuelt kunne finde frem til, hvem der efter politiets mening var upålidelige blandt den pågældende bys portierer. Jeg gjorde naturligvis ikke politikommissæren denne tjeneste. Men denne oplevelse viser, at det man nu benægter at denne lov bl. a. skal bruges til, det, som jeg her gentagne gange har nævnt, det eksisterer allerede, det understreges alene af det forhold, at mange ulovligheder forlængst er kommet i gang i dette land — men naturligvis efter tilskyndelse fra allerhøjeste sted.

Når folk, hvadenten det er af faglig eller af national utilfredshed med udviklingen, har lyst til eller finder på at ville komme sammen for at drøfte tingene, så skal det gøres til en kriminel foreteelse, så skal det registreres, for at alt kan være klart den dag, da man får besked om, at heksejagten skal gå ind. Ud fra disse betragtninger, at denne lov, dersom den skal bruges i den hensigt, som Atlantpartierne har, er en lov, der vender sig imod de simpleste frihedsbegreber i vort folk og i bund og grund er udemokratisk, må jeg anbefale at stemme imod lovforslaget.

Inden jeg slutter, ønsker jeg dog at gøre nogle bemærkninger til §§ 110 a og 110 e. Det er ganske vist stort set gengangere fra den tidligere lov, men med den bagtanke, der ligger bag hele lovforslaget, har man grund til at antage, at der nu vil blive indført en betydeligt skærpet kurs med hensyn til, at loven skal bruges i fuldeste omfang, og derfor er det, jeg vil gøre et par bemærkninger til disse paragraffer.

Jeg mener, at der gennem § 110 a rettes et voldsomt slag imod pressefriheden. Jeg forstår godt, at der med denne paragraf vises en imødekommenhed overfor krigsministeren, som jo tidligere har raset imod pressens omtale af militærets dispositioner, og jeg skal indrømme, at han sandelig nu får sine inderligste ønsker opfyldt til punkt og prikke. Med denne paragraf forbydes enhver omtale, beskrivelse og fotografering af, hvad der falder ind under militærets domæne, og det er jo i det atlantiske Danmark ikke småting efterhånden. Det vil i virkeligheden sige, at

militæret herefter kan skalte og valte, som det finder for godt, uden at det på nogen måde kan gøres til genstand for offentlig omtale. Med en krigsminister, som jo har udvist en sand foragt for sandheden om de militære dispositioner, og en militærklike, som aldrig viser nogen tilbageholdenhed, når det drejer sig om at tømme statskassen, er vi sandelig godt fjerne med en sådan lovbestemmelse.

I § 110 e hedder det, at det er strafbart at forhåne en fremmed stat eller nation. Jeg vil gerne vide, hvordan ordet „forhåne“ egentlig skal forstås. Hvis man f. eks. med god ret taler nedsættende om det spanske regime eller det spanske folks bøddel, Franco, er det så strafbart? Det vil i hvert fald være rart at få at vide, inden loven gøres færdig her på rigsdagen.

Forresten kunne jeg have lyst til i forbindelse med samme paragraf at spørge, om det ikke er en forglemmelse, at man ikke har fået en tilføjelse om, at paragraffen ikke gælder omtale af Sovjetunionen og folkedemokratierne.

Lovforslaget om dødsstraf må jeg også anbefale at stemme imod. Denne lov har relation til det andet lovforslag, som vi behandler, og er som følge deraf et frygteligt våben i hænderne på magthavere, som ikke vil det danske folk noget godt.

Steffensen: Det første af de lovforslag, vi behandler her, har jo i det andet høje ting været genstand for en grundig behandling, også i udvalg, og efter disse forhandlinger at dømme har mit partis medlem af udvalget haft en god indflydelse på udvalgets arbejde. Nu ser det ud til, at forslaget også skal i udvalg her i tinget, og så må vi jo håbe, at udvalget får mulighed for at forbedre det yderligere, hvor det skønnes nødvendigt. Jeg finder ikke anledning til nu i dag at komme ind på enkeltheder, men jeg må forbeholde mig min stilling, indtil udvalgsbehandlingen er færdig.

Hvad det andet lovforslag angår, forslaget om dødsstraffens indførelse, kan man vel gå ud fra, at der ikke sker store ændringer med det under udvalgsbehandlingen. Det indeholder jo ikke så mange paragraffer, det drejer sig mere om et principspørgsmål, som berører hvert enkelt individ, og — heldigvis — et spørgsmål, der kan sprænge partierne. Det var egentlig ønskeligt, at partierne blev sprængt på mange andre spørgsmål, men her er i hvert fald et spørgsmål, hvor de enkelte medlemmer må tage deres personlige ansvar. Derfor har også mit partis ordfører i det andet høje ting foreslået,